

ÓDA NA DĚJINY VKS/b/

Nemusíme jistě našeho čtenáře poučovat, co je kniha "Dějiny VKS/b/". Vznikla kdysi za osobního dozoru Stalina, stala se základní ideovou směrnicí, vytýčila dějiny. Obhajovala a "vysvětlovala" i zločiny stalinské diktatury, a nejen surové procesy, ale i nelidskou kolektivizaci, odnárodňování, zbídačování a další důsledky "reálného stalinismu". Ivan Skála odkojený touto učebnicí všech učebnic pokládal nedávno za potřebné vyznat "Dějinám VKS/b/" svou lásku a stále trvající oddanost. Zná to neuvěřitelně, ale vysvětluje to i kamennou neotřesitelnost Skálova světového názoru, dále tak nazvat soubor jeho myšlení, které zůstalo na úrovni roku stranického školení z počátku padesátých let. Tehdy se právě Skála vášnivě hlásil i k československým politickým procesům a konal hanebné služby proti české poesii, nejenom v útocích proti Jaroslavu Seifertovi.

V Rudém právu, kde sedí ve vedení zřejmě silná stalinská skupina, veršuje Skála 22. února 1986 a klopotně rýmuje takové moudrosti, že prý mu tento stalinský spis znamená "šifrovací klíče k životu a k dějinám" i "klíč k tajným zámkům dnů i krásy".

Eklektickým starobyklým veršem se pak zpovídá ze svého zanícení:

"Než vpadlo jarem do tvých skříní

pár stránek strojem opsaných ?

Staly se smyčcem houslí tvých,

rozezněl tě smyk jejich žíní."

Jistě! A podle toho také Skálovo veršování vypadá, jestliže jeho hlavní inspirací byl Stalin a jeho praktiky, jimiž se rozezněly housle tohoto veršovce...

"Jako bys přitahoval blíž/ hřebce dnů za letící hřívu,/ Saiský obraz se změnil již/ v zrcadlo tisícerych divů," pokračuje předseda Svazu spisovatelů.

A závěr?

"Ať med máš v ústech, anebo

hořkou chuť doby na jazyku,

děje se řadí za sebou

bez pochyb a bez otazníků."

Blahoslavené prostáctví těchto komunistických laureátů, jestliže jim četba "Dějin VKS/b/" vyjasní "bez pochyb a otazníků" všechno na světě! Nemohlo by nové vydání těchto stalinských dějin vyjít v Pilařově nakladatelství pro potřeby podobných myslitelů i jejich další inspiraci, která tak rychle chřadne, jak vidíme na jejich nových knihách? V SSSR je už dávno přestali vydávat, avšak Skálové, Pilařové, Kozákové i dámy kolem Hrzalové v Ústavu pro českou literaturu se bez stalinismu, jak prokazují četné jejich činy i z poslední doby, obejít nedovedou.

IGNOTUS

ŘÍMANE, ŘÍMANE...

Nový předseda Čs. akademie věd Josef Říman, pardon, říká se mu "president", dal se na únorové městské konferenci KSČ v Praze slyšet, že do KSČ je třeba vybírat "pracovníky oddané ne každé vědě, ale vědě socialistické a socialistické společnosti."

Ne, to nepromluvil ze záhrobí Stalin nebo Ždanov, aniž Suslov, někdejší protektor Gorbačova, nýbrž muž, který má být zárukou vědecké a technické revoluce v československé společnosti a ekonomice, o níž tak horoucně sní předseda vlády Štrougal od své návštěvy v Japonsku. Ocitl se tam jako Alenka v říši divů, když mu předvedli, jaký pokrok u nich a ve světě v technice hýbe průmyslem.

Co kdyby si jednoduše akademik Říman dal čas a vysvětlil, co myslí pod pojmem "socialistická věda", co mu znamená třeba socialistická elektronika, socialistická technologie, socialistická biochemie, socialistický jaderný elektrárna, socialistická transplantace orgánů... Řádi bychom si jeho výklad poslechli.

IGNOTUS

VARYTO U KORYTA

Skupina spisovatelů střední generace, která se po roce 1969 přimknula ke konzolidační vlně a prostřednictvím své někdejší činnosti v poledníkovsko-himlovském Svazu socialistické mládeže se vyšvihla k rozhodujícím pozicím v literárním životě, hraje si občas na jakousi opozici. Je to spíš sokromý

"hec" než opravdový postoj. Podstatou jejich veršů i próz, jistě ne neta-
lentovaných, je absence jakékoli společenské kritiky. Tito kandidáti příš-
tích titulů a cen nechtějí ani vidět ani slyšet. Vědí dobře proč. Jejich
souhlas, chcete-li kolaborace, se jim vyplácí. Nakladatelství Mladá fronta,
kde se blokují prvotiny nadaných mladých autorů několik let, připravuje vy-
brané "spisy" Sýsů, Žáčků, Černíků a dalších. Porhlédneme-li si plán edice
"Zlatý fond poesie" V Čs. spisovateli, bije přímo do očí, jak pod egidou
Skály a Pilaře se tito lidé zabydleli u svého koryta. Co titul téměř, to
někdo z jejich party. Výbor z Nezvala sestavil a doslovem opatřil Karel Sýs.
Jeho souputovník Jiří Žáček přeložil knížku Estonce J. Viidinga, další z
nich Vladimír Janovic je pořadatelem a překladatelem S. Penny. Žáček a Ja-
novic jsou ovšem redaktory Čs. spisovatele, a tak není divu, že svým kama-
rádům - Sýsovi, Peterkovi a Šimonovi - ten poslední jim zase jako šefredak-
tor Odeonu poslouží v tomto nakladatelství, prosadili vydání jejich veršů
v přepychové dárkové kazetě. Čteme-li propagační bulletin, který tento čin
uvádí, dovíme se, že Sýs svou prvotinou vstoupil "suverénně do literatury"
/ doslov mu píše další z této skupiny P. Skarlant/, Peterkovy verše, prý
"významná básnická skladba", poutají "společenským etosem" a sbírka Šimonova
je "závažná sbírka mladší generace s dynamickým pojetím života." /Ta "dy-
namika" je zřejmě v jeho rodině dědičná. Projevila se i tím, že jeho otec
byl 21. srpna 1968 členem připravované Indrový dělnicko - rolnické vlády/.
Hoši se však neváhají připomínat i na knížkách, které s nimi nemají nic
společného. V bulletinu Klubu přátel poesie o sobě napsali: "Autobiografická
vášeň sýsovsko - žáčkovské generace rezonuje s osobitými rysy anglického
básníka T. Harrisona."

Vida, jejich ohlas překročil tedy už i hranice !

Protlačili se ke korytu, to je jejich "autobiografická vášeň." Kdyby
aspoň přitom tak nahlas nemlaskali.

POCHOD SSM - GENERACE

My jsme hoši varyta.

To je naše láska.

Máme metu: koryta.

Tam se nejlíp mlaská.

IGNOTUS

SLADKÝ ŽIVOT

Sýsův život sladce chutná.

Je prostě sňas.

Vše ostatní je jim putna.

Jen ne - vlastní rukopis.

IGNOTUS